

بازگشت

"جنبش دانشجویان پیشرو ایران"

به نام "جنبش دانشجویان پیشرو ایران" به مناسبت دومین سالگرد قتل گروهی

و نویسندگان ایرانی اطلاعیه‌ای در ایران انتشار داده است که یک نسخه آزاداندیشان

از آن در اختیار ما قرار گرفته است. این بیانیه را عیناً در زیر می‌خوانید:

مردمی که در سال ۱۳۵۷ برای سرنگونی رژیم شاه به حرکت درآمدند و قیام ۲۲ بهمن را برپا کردند، آزادی و رفاه و بهبود شرایط زندگی خود را می‌خواستند. اما برای این مردم حکومت جناح‌ها ادامه به مراتب مصیبت‌بارتر

حکومت پهلوی بود. بخشی از عوامل طردشده که پایگاهی در میان مردم نداشتند و وظیفه ادامه سرکوب انقلاب را به نام دفاع از انقلاب و اسلام به خشن‌ترین و ضدانسانی‌ترین شیوه‌ها به عهده گرفت و سرانجام پس از چند کاری که رژیم شاه با سرکوب انقلاب آغاز کرده بود، به انجام رساند. ادامه سال

حکومت اسلامی تنها به بهای سرکوب نیروهای اپوزیسیون - جنبش‌های کارگری و انجام وحشیانه‌ترین قتل‌ها، نقابت‌هایی‌ترین حقوق و آزادی‌های مردم، تحمیل آپارتاید جنسی به زنان و بکارگیری یک جنگ ارتجاعی ۸ ساله... ممکن شده است.

تلاش دولت برای آنچه وحدت حوزه و دانشگاه نامیده بود، با شکست روبرو شد و صدای آزادی‌خواهی دانشجویان در دانشگاه‌ها بلند شد. جنبش‌های دانشجویی پا به عرصه فراقانونی گذاشت، جوانان سنت‌ها را پشت‌سر گذاشتند، زنان شکستن بندهای اسارت را آغاز کردند.

این رویدادها شاخص‌های عینی ایجاد تناسب قوای جدیدی در رابطه با دولت بودند. تغییرات سال‌های اخیر رویدادهای پراکنده بدون ارتباط با هم دیگر نیستند بلکه ریشه‌های سیاسی و اجتماعی عمیقی در جامعه طبقاتی ایران دارند. مطابق آمار مورد تایید مقامات، ۸۶ درصد دانش‌آموزان و ۷۳ مردم ایران نماز نمی‌خوانند (همشهری) و دیگر اینکه ۸۰ درصد ثروت جامعه در دست ۲۰ درصد افراد جامعه است. در دنیای امروز کشوری همانند ایران که سال‌هاست ملت ما گریبانگیر ناملایمات سیاسی، ترور، خشونت و خفقان فرهنگی است، در دنیایی که بیشترین بی‌مهری‌ها علیه حقوق زنان و کودکان صورت می‌گیرد، در کشوری که کمترین توجه به حقوق کارگران و کشاورزان نمی‌شود، در مملکتی که آزاداندیشان و نویسندگان روشنفکر نظیر پیروز دوانی، مجید شریف، مختاری و پوینده... گنجی را فقط به خاطر اینکه قلمشان

در راه حقیقت و شرافت بکار می‌رود مورد شکنجه و حبس و ترور قرار دهند، چه انتظاری می‌توان داشت. زندگان این مرز و بوم خواهان همزیستی می

مسالمت‌آمیز با دیگر ملت‌های داخل و خارج ایران هستند، آزادی‌خواهانی را مانند داریوش و پروانه فروهر را به قتل می‌رسانند که البته این‌ها لایه آشکار قتل‌های زنجیره‌ای است. قتل‌های دیگری نیز در مناطق مختلف کشور به دلایل

سیاسی و مذهبی در استان‌های کرمانشاه، سیستان و بلوچستان، هرمزگان و کردستان صورت گرفت که نمونه‌هایی از آن واژگون کردن اتوبوس حامل نویسندگان، قتل علامه احمد مفتی‌زاده (اهل تسنن)، قتل ملا محمد ربیعی (امام جمعه اهل سنت کرمانشاه)، قتل فاروق فرساد (اندیشمند دینی)، قتل سید عبدالکریم خطیب (امام جمعه اهل سنت بندرعباس) اشاره کرد. در آینده نزدیک برای روشن شدن اذهان عمومی اسامی قتل‌های زنجیره‌ای به صورت فهرست‌وار اعلام خواهد شد.

پرونده این قتل‌ها و حمله به کوی دانشگاه و مطبوعات نه تنها امکان طرح و بحث نیافت، بلکه وکلای مدافع آن‌ها نیز بازداشت شدند. واقعیات عینی نشان می‌دهند که مردم ایران عزم خود را برای تغییر وضع موجود جزم کرده‌اند.

خواهیم کوشید به سهم خود بر این روند در جهت تامین منافع و مصالح تمام ما

اقشار مردم زحمتکش آگاهانه تاثیر بگذاریم و در این راستا وحدت و همدلی تمام گروه‌ها را جهت یک هدف مشترک خواستاریم.

زنده‌باد آزادی، برابری، برادری
جنبش دانشجویان پیشرو ایران